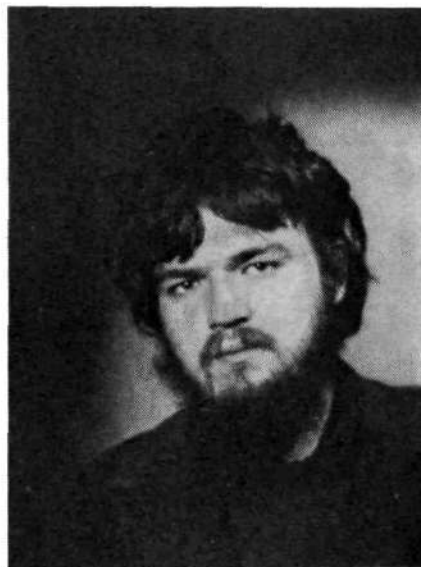

Mala antologija lirike mladih

Pesmi

Jurij
Detela

SIGNALI Mislim na živega, ki se loči od mrtvih,
da se sreča z neznanim,
ki mu ga nekaj, čemur sem vedel izvor,
na zakrivljenih nohtih, ponuja.

So vidni elementi, zamrzovalci asociacij,
z zabetoniranimi razmerji spojeni.
Razbitje, razklenjenje te povezave
je nož, rijoč med mrličiči.

»Sedanost dokažem, če odvezamem
nezdajnim časom odštevek,
ki preprečuje, da izpolnim
lupine sveta z gibljivim.«

STOŽEC V prepadu zamaknjen, od skal počrnel;
 zunaj sijoče oči
 črnega stožca pod zemljo,
 s konico poševno navzgor,
 ko utrip srca zagrmi;
 oče vetrov.

SOČASJE Les — srce kot smreke, smreke,
 pravim: skrušeno nebo —
 v gosti snovi Izgovorjeno
 se zapira kot oko:
 ti si fluid, jaz razpad,
 ti si plamen, jaz sem tat.

POTUJOČI struktura prihoda, mesto v zalivu
 zabremzana misel pod skalo
 ion: morda mi je zemlja mati
 ksutos: zemlja ne rodi otrok

je res že čas, da se nad nočnim mestom
 zasveti predstava v železu?
 nekje morajo biti natančne meje
 črke so drugje

ion, umiraj in pojdi
 pojdi do kraja, z belo krvjo
 pod poznavajočimi okni
 gol
 vsanjan
 viden
 slep

op.: 3. in 4. verz sta iz Evripidove drame Ion, kateri je pričujoča pesem odgovor.

MOLITEV VOJAKOV Iskra in plamen, oglje ju družī.
 OB SEŽIGANJU Les in apno, skupaj živita.
 IVANE ORLEANSKE Srečno romanje skozi smrt,
 z mahom pokrita hčerka!

Skloni se in prste razpri,
senca sliši senco.
Nepozabni tram je sam,
sama je kovina.

Ne čakaj, da se ti vrne telo,
sama ne odhajaj.
Žerjavica je zmeraj ena,
glas v temi je samo en glas,
drugo je tvoj rojeni čas,
hujši od pekla.

Skloni se in prste razpri,
senca sliši senco.
Nepozabni tram je sam,
sama je kovina.

PESEM II Pridi ogenj, da živa grla prevpijem,
potok šumi skozi smrt,
v krvi nekoč se glas utelesi.
Zogleneli vzvodi — nenehna predstava,

da se pod nogo zemlja premakne.
V zraku spoznano mineva
s piskom brez konca; ko so čuti daleč,
je omamen strup v zelenju.

Če svetlo sporočilo obljublja zemljo,
je odmaknjeno poznanstvo njenih prikazov,
četudi vzajemno; mislim na tujost:
karkoli vznika, ne more biti smrt.

Pridi ogenj. Ti si rdeč.
S tabo se ne premaknem,
pribit od skale in zelenja,
ko zemlja v strupu izginja.